

Jesaja 4:4

“Als de HEERE zal afgewassen hebben de drek van de dochters van van Sion en de bloedschulden van Jeruzalem zal verdreven hebben uit derzelver midden door de Geest des oordeels en de Geest der uitbranding.”

De Heilige Geest reinigt

1 waarvan

2 hoe

3 wie

Gemeente,

Die uitdrukking is niet zo bekend denk ik. De Geest des oordeels en der uitbranding. Misschien dat enkele ouderen hem kennen omdat u gewend was vroeger elke dag een hoofdstuk uit de Bijbel te lezen. Maar vele anderen zullen hem misschien nooit gelezen hebben. Op zich zie je dan weer hoe belangrijk het is om de Bijbel, om Bijbelboeken helemaal te lezen. Dan komt ook deze uitdrukking over de Heilige Geest ook eens voorbij. Al klinkt hij misschien niet zo positief. De Geest van het oordeel. Dat klinkt nogal dreigend. En de Geest van uitbranding. Als je moeder je een uitbrander geeft, is dat niet zo best. Ook nogal dreigend.

Aan de andere kant lezen we in de verzen eromheen wel mooie dingen. Over een sieraad en over voortreffelijkheid. Over heerlijkheid en over alles wat heerlijk is. Dus het gevolg, de vrucht van dat oordeel en die uitbranding is wel heel mooi en rijk in elk geval. En dat is vandaag nog zo. Het werk van de Geest zorgt voor glans, heerlijkheid, heiligheid.

1 Waarvan?

Maar dat is nu wel anders. Nu, de tijd waarin Jesaja zijn profetie ontvangt van God en neerschrijft. Dan zijn wij zo tussen 740 en 700 voor Christus in Juda. Koningen als Uzzia, Jotham, Achaz en Hizkia zijn er dan. En dan moet u eigenlijk direct weten: zo vanaf 612 voor Christus, dus 100 jaar later begint het beleg rond Jeruzalem van Babel, en 586 voor Christus wordt Jeruzalem verwoest, verbrand en leeggehaald. Velen sneuvelen dan. En dat heeft zijn reden! Jesaja noemt profetisch wat de HEERE ziet in land en volk, gemeente en kerk. Het volk dient afgoden. Namen kennen we wel: Baal, Astarte. Daarin deed het volk twee dingen verkeerd: ten eerst ging het hen om welvaart. Dat als belangrijkste. Afgoden waren er voor welvaart. Voor opbrengst, inkomen, levensgeluk. Dat was dan het belangrijkste geworden. En ten tweede zochten ze dat

dan uiteraard op de verkeerde plek. Bij afgoden ipv bij de HEERE. En het lijkt dat aardig gelukt is, want het volk heeft nogal wat. We lezen in hoofdstuk 2 over zilver en goud. Rijkdom dus. Over paarden, dat was toentertijd het toppunt van vernuft in de oorlogsvoering. En over schepen. Dat was voor de economie. Om handelsvaarten te maken, kunnen exporteren. En God zoeken? Och dat stond op het tweede plan. Men was rijk en welvarend, veilig en in goede economische tijden. Daar had men genoeg aan. Dat gaf een goed gevoel en een aangenaam leven.

Dan is iets een afgod. Als het je zo'n goed gevoel geeft, dat het God eigenlijk overbodig maakt. Dat je God niet meer zoekt, want je bent al gelukkig. Afgod: alles wat ons van God af-houdt.

Dat kan je bezit zijn, je werk, je hele leven: je bent er zo vol mee, dat je de eeuwige dingen in God niet meer zoekt en nodig hebt.

Dat kan je gaven en talenten zijn, je gezondheid: je vertrouwt daar zo op, dat je niet meer afhankelijk God zoekt voor je examen of voor de volgende dag.

Dat kan je hobby, je vrienden zijn. Die hebben zo'n invloed op je, dat je Gods weg verlaat en geen tijd voor Hem hebt, want ze nemen je zo mee. Dat kunnen films zijn, popmuziek, smartphone en laptop. Die houden je zo bezig in gedachten dat je stille tijd eronder lijdt.

Dat kan je eigengerechtigheid zijn. Dat je jezelf nog best wel een aardig goed mens vindt, waarom zou je genade zoeken en verlossing, vrijspraak?

Afgoden: alles wat je van God af-houdt. Alles waar je zo mee omgaat dat het je van het zoeken van God, vertrouwen op God, bidden en smeken tot God af-houdt. Alles wat je van het zoeken van genade, van eeuwige dingen, van vrede met God af-houdt.

En dan noemt Jesaja in hoofdstuk 3 nog iets: misschien was hoofdstuk 2 vooral over de mannen, hoofdstuk 3 over de vrouwen, meisjes. Wat maken ze zich op in Jeruzalem. Wat worden ze graag gezien, wat trekken ze graag de aandacht. 21 voorwerpen worden genoemd die ze ervoor gebruiken. Mag dat dan helemaal niet? Er aantrekkelijk uit willen zien? Met mate zeker wel, en voor je eigen man zeker ook. Maar hier in Jeruzalem: zouden die vrouwen ook zoveel boeken hebben gehad over de HEERE en Zijn dienst als attributen voor hun opmaak? Zouden ze ook zoveel tijd besteden aan stille tijd als aan hun uiterlijk? Zouden ze ook zoveel geld uitgeven aan de kerk of de zending als aan make up en kleren? Waarom wil je die aandacht van anderen mannen en jongens hebben terwijl je al een vriend hebt of een

man? Waarmee wil je als je alleen bent opvallen en aandacht trekken?
Met diep, strak en kort? Wat is belangrijker voor je: je uiterlijke
schoonheid of je godsvrucht? Is het een afgod voor je? Breng je er
anderen mee tot zonde?

We mogen best eens als een spiegel voor ons houden. Mannen
en vrouwen. Afgoden. Ook onder de dochters van Waarder. Onder de
inwoners van de gemeente. En zulke afgodische patronen zitten er diep
in in een mensenleven. Afgoden zijn magneten. Ons hart is ijzer. Het
hangt er zo aan, het trekt er zo naartoe. Voor je het weet ga je ergens zo
mee om dat het een afgod voor je is. En afgoden hebben altijd hun
samenhang met de cultuur om je heen. Heel de maatschappij doet het,
iedereen van je leeftijd doet het. Ja, wees dan maar eens de enige die er
ze er preuts bij vinden lopen, de enige die er haar geld niet mee aan
uitgeeft.

2 hoe

God zal er de inwoners van Sion van afwassen, schoonwassen. En
Hij zal het uit Jeruzalem verdrijven. Al die afgoderij. Hoe dan? Door de
Geest des oordeels en der uitbranding. De Geest des oordeels. Dat komt
uit de rechtspraak. Die term. Dat is een uitspraak van de rechter. Bijv
over een schutting of die nu een meter te ver staat of niet. Het oordeel
van de rechter beslist. En dat oordeel zorgt ervoor dat er weer orde op
zaken wordt gesteld. Dat alles weer op zijn plek komt te staan. De Geest
des oordeels. De Heilige Geest Die oordeelt, Die uitmaakt of iets
afgoderij is of niet. Die daarin ook de motieven betreft. Want het
zwaard van de Geest, het Woord dringt door, zegt Hebreëen 4:12, tot de
verdeling van de ziel en van de geest, en is een oordeler van de
gedachten en de overleggingen van het hart. De Geest maakt het
duidelijk: je omgang met je werk, je vrienden, je laptop, je vrije tijd houd
je van God af. De Geest maakt duidelijk: Waarom doe je dat nou? Die
kleren, die manier van opmaken? De Geest legt alles open: wat,
waarom, waartoe, met welke gevolgen. Alle afgoderij. En door Zijn
Geest wast de HEERE je daarvan schoon. Want afgoderij is drek staat er.
Dat staat er ook: uitwerpselen. Zo vies is afgoderij, zonde. Als je broertje
een spoor uit zijn broek laat lopen heel de gang door. Bah. Vies. Zo laat
de Heilige Geest je over afgoden denken. Zo vies: weg uit mijn leven.
Dan wil je daarvan af. Dan wil je dat weghebben. Dan ga je ook bidden:
Heilige Geest laat me zien als iets een afgod voor me is. Als het me van
U afhoudt. Want ik wil altijd graag redeneren: o het gaat best hoor, ik
dien en zoek er God echt niet minder om, maar ik ben zo arglistig, ik
praat zo graag dingen goed, Heilige Geest, laat het me zien:

maak Uw oordeel bekend. En neem het weg. Want het zijn bloedschulden. Bloedschuld is eigenlijk moord en doodslag. Daarvan is geen sprake in hoofdstuk 2 en 3. Het gaat over afgoderij. Ja, en dat is net zo erg. Dat heeft ook de dood verdiend. Afgoderij tast God aan, doet Hem tekort, dat ontnemt me het recht van leven en stelt me des doods schuldig. Heilige Geest, neem het weg uit mijn leven.

De Geest des oordeels. Die orde op zaken stelt. De Heilige Geest zorgt ervoor dat alles op zijn plek komt in mijn leven. De plek waar het hoort. God en Zijn dag in het midden. Mijn werk en vrienden en hobby daaromheen, maar zo dat het er geen schade aan doet. Op hun plek. Ook de verzorging van mijn lichaam en mijn uiterlijk. Op de juiste plek. Popmuziek en erotiek krijgen geen plaats meer. Daar is geen plek voor. Dat doet de Heilige Geest! Dan staat alles op Gods plek in mijn leven. En de dingen van het leven beïnvloeden de dienst van de HEERE niet, maar de HEERE beïnvloedt al die andere dingen.

De Heere Jezus wil Zijn Geest geven. Hebt u Hem nodig? Val Hem toch te voet! Hij nodigt u.

Want het is ook de Geest der uitbranding. Daar staat inderdaad iets wat met vuur te maken heeft. Wegbranden. En om iets weg te krijgen is vuur wel de sterkste kracht die er is. Vuur krijgt alles weg. Als je dat in of om huis of schuur wel eens mee hebt gemaakt: brand, vuur. Dat is een verterende, verwoestende macht. Alles moet ervoor wijken en wordt tot as gemaakt. Eerst riet en stro, dat brandt vanzelf, maar ook hout en bomen, maar zelf stenen en muren. Op den duur iets niets tegen vuur bestand. Al is het nog zo hard en zit het nog vast ergens aan, het vuur krijgt het los en verteert het. Alleen zilver en goud smelten en lijven bestaan, maar al het andere verteert helemaal.

Zo sterk is de Heilige Geest. Die brandt de afgoderij weg uit je leven. Hoe hard die ook is, hoe vast die ook zit. En afgoderij zit vast. Al je het jaren gewend bent, als het een patroon is geworden. Om popmuziek te luisteren. Om zondags even voetbal bij te houden, om zo te leven dat je zondag niks waard bent, om steeds even porno te kijken, om meer te drinken dan goed voor je is. Dat zit vast. Dat is keihard. Maar de Heilige Geest krijgt het los en weg. Hij brandt het weg. Zo zuivert Hij je leven. Dat doet de HEERE door Zijn Geest.

De Heere Jezus wil Zijn Geest geven. Hebt u Hem nodig? Val Hem toch te voet! Hij nodigt u. Zouden we daar niet om bidden? Vurig om bidden.

Zijn we daar niet om verlegen? Omdat al die afgoden zo het leven voor de HEERE in de weg staan. Omdat ze zo schadelijk zijn. Zoveel kracht ontnemen. Waardoor het niet tot getuigen komt, niet tot echte hemelse vreugde komt, waardoor het niet tot zekerheid komt. Waardoor alles zo lauw en grauw blijft. Omdat onze zonden in de weg staan. O HEERE, Heilige Geest, brandt het weg. Bij mij, bij mijn kinderen en klein kinderen. In de gemeente en in de kerk.

3 wie?

Bij wie doet de Heilige Geest dat? Dat wordt duidelijk aangegeven. Vers 2: degenen die het ontkomen zullen. Vers 3: de overgeblevene in Sion en de overgelatene in Jeruzalem. Een ieder die geschreven is ten leven in Jeruzalem.

Degenen die het ontkomen zullen. Het, dat is Gods oordeel als Jeruzalem vallen zal en velen vermoord worden door de soldaten van Babel. Ontkomen. Dan kun je denken aan ramp: de watersnoodramp n 1953, of een treinramp, of een auto ongeluk waar doden bij vielen. Ontkomen Oftewel overgebleven en overgelaten. Anderen zijn gevallen, omgekomen, maar ik ben overgebleven. Als je dan een dag later weer eens terugkomt op die plek dan loopt de huiver over je rug. Je ziet anderen liggen, omgekomen. En jij: ontkomen. Ontkomen. In Christus. Aan de grootste ramp: de toorn van God. Aan het gericht. Anderen niet: anderen zijn onbekeerd gestorven en voor eeuwig verloren in de poel van vuur en sulfere. Maar ik: ontkomen. Als je dan eens meegenomen wordt in gedachten om daaraan te denken: anderen wel verloren, en ik, niets beter, even goddeloos in mezelf, ik ontkomen. Omdat Christus mij verlostte, mijn straf droeg, mijn oordeel onderging. Om Christus Zichzelf in mijn plaats stelde: Ik voor u daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven. Dat kan maar één oorzaak hebben: geschreven in het boek des levens van het nieuw Jeruzalem: het boek des levens van het Lam. Het Lam, dat voor mij de straf droeg die mij ontkoming geeft.

Gemeente, kent u deze Christus? Ontkomen in Hem. Anders zou ik omkomen, veroordeeld worden, voor eeuwig. Zou de verderfengel mij niet voorbijgaan, want ik ben schuldig, onrein, geen haar beter dan wie dan ook en daarom zal ik niet kunnen bestaan voor God. Maar eeuwig omkomen. En in Hem is nog plaats. De schuilplaats is nog niet gesloten. Zondaren zijn welkom. Vluchters mogen binnenkomen en zijn welkom. Wat moet ik doen om de welverdiende straf te ontgaan en weer tot genade te komen, om zalig te worden? Kom tot Christus.

En deze Jezus is ook de Heere, Die door Zijn Geest reinigt en schoonwast, heiligt en wegbrandt. Dat doet de Heere Jezus door Zijn Geest. Buiten Hem om kom je dus nooit van je afgoden af. Buiten Christus om in Wie ontkoming is, krijg je leven nooit op orde, worden de afgoden nooit weggebrand. Dan kun je wel wat fatsoeneren aan de buitenkant, maar je krijgt geen hekel aan de zonde, je vind het geen stinkende drek. En je krijgt de HEERE niet in het midden van je leven. En je krijgt de afgoden niet weggebrand. Buiten Christus om is het onbegonnen werk. Hooguit voor de buitenkant.

Nee, om echte bekering, echte levensvernieuwing en reiniging moet je bij Jezus zijn! Nodigt Hij ons om te komen. Met alle mislukte pogingen en alle onbegonnen werk en onmogelijkheden. Kom tot Hem. En Hij is het Die door Zijn Geest van oordeel en uitbranding het doet. Het voor elkaar krijgt en zal krijgen. Hij is het Die nadat Hij ons door Zijn bloed heeft verlost en vrijgekocht, ons ook door Zijn Geest vernieuwt zegt de catechismus. Door Zijn Geest. Die kan gebruik maken van andere middelen: van hulpverlening, of van oordelen en beproevingen. Maar Hij doet het. Hulpverlening op zich baat ook niet. En oordelen op zich, erge dingen die je meemaakt op zich: een erg ongeluk van dichtbij, een sterfbed, kan even laten schrikken maar je leeft weer door. Alleen de Heilige Geest zorgt voor vrucht.

Want Zijn Geest heeft daarvoor dat bijzondere middel. De liefde van Jezus. Dat doet kracht. De Heilige Geest van Christus laat zien wat het de Heere Jezus heeft gekost om mij te doen ontkomen. De Geest laat zien hoe Jezus leed en stierf, de Geest laat zien hoe diep Jezus ging, hoe erg ik Hem aandeed en Hij Zich aan liet doen door mij. En die liefde van Jezus wint in voor Zijn oordeel en brandt zonde weg. Echt dan kan het. Je kunt jezelf bang maken met de hel, je kunt jezelf heilig voornemen dat je nooit meer..... och het zijn spinnenweb draden zegt Kohlbrugge. Maar de liefde van Christus, Die geeft kracht. De Geest des oordeels en de uitbranding stort de liefde van Hem in je uit. Dan vind je zonde vies. Dan krijg je kracht om te strijden en te bekeren. Hoe dichter bij het kruis hoe meer berouw en hoe meer kracht. Zo doet de Geest dat!

Als die wegbranding hier niet begint dan zullen we daar het niet kunnen uithouden. Buiten zijn alle werkers der ongerechtigheid. Zonder heiligmaking zal niemand God zien en leven. De draden moeten losge-

sneden zijn. Alle tien. Want als je vastzit wordt je meegetrokken in het verderf. Of een schip nou met 1 of tien kabels vastzit aan de sleepboot, de sleepboot trekt het schip mee. Alle zondekabels moeten doorgesneden want in het Nieuw Jeruzalem zal niet inkomen iets dat ontreinigt of gruwelijkheid doet of leugen. Dan is het buiten. Eeuwig buiten. Je zou het trouwens ook niet uithouden in de hemel.

Maar de Geest van Christus gaat oordelen en wegbranden. En zo en dan krijgen mensenlevens echte glans en echte schoonheid, echt sieraad. Niet van goud en zilver en veel inkomen, maar van heiligheid. Niet van make up en uiterlijke schoonheid, maar van innerlijke schoon. Echte glans en sieraad. De glans van een jongen die solliciteert en gelijk eerlijk zegt dat hij op zondag niet nodeloos zal werken en geen zwart werk zal doen. De glans van een meisje dat naar haar collega toestapt en eerlijk zegt dat ze het vloeken zo erg vindt en dat dat door haar ziel snijdt. De glans van een man die geen extra werk aanneemt, maar tijd voor vrijwilligerswerk maakt. De jongen die geen popmuziek luistert en geen voetbal keek. Wat deed je dan gisteren? Ik las voor mezelf de christenreis van Bunyan door. De vrouw die, zegt Petrus, een zachtmoedige stille geest heeft, die kostbaar is voor God: de vrouw die trouw blijft aan haar man al is het moeilijk en niet de uitdaging van een ander zoekt of aan wil trekken. Dat is echt glans en sieraad. Dat is de glans en het sieraad dat de Geest in mensenlevens slijpt en werkt. Wegbrandend de afgoden zodat er plaats komt voor de glans van de vreze Gods. Zijn we er niet om verlegen? Persoonlijk en in gezin en gemeente?

Dat blijft een strijd. Dat merk je wel. Want je vlees is zo afgod gericht. En de satan probeert zo om je ernaar toe te trekken. Het blijft en geeft het leven van Filippenzen 3. Niet dat ik alreeds volmaakt ben, maar ik jaag ernaar of ik het ook grijpen mocht. Het geeft het zuchtende leven: het goede dat ik wil doe ik niet en het kwade dat ik niet wil dat doe ik. Het geeft het verlangende leven: jagen naar prijs der roeping Gods die boven is in Christus Jezus. Maar de Heilige Geest blijft bezig: oordelend en uitbrandend. En je wordt er hoe langer hoe meer verlegen om, om dat werk van de Heilige Geest van Christus. Maar Hij zal Zijn werk voltooien. Hij gebruikt er middelen voor. Het laatste middel dat Hij gebruiken zal is de dood. Het mes van het sterven is het middel waardoor Hij alle zondekiemen eruit zal halen, weg zal snijden, weg zal

branden. Dan zal in Sion er enkel sieraad zijn en heerlijkheid. Haar
inwoners afgewassen en gereinigd geheel en al. Amen